

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De inani opinione & existimatione: & quòd præstet bonum esse, quàm
videri. Hoc enim ad virtutem impedimento esse. cap. xi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](#)

D. IOANN. DAMASCENI

Prou.16. Initium viæ bonæ, facere iustitiam: accepta est autem apud Deum magis quam p*er* amolare hostias. Vias, quæ à dextris sunt, nouit Dominus: peruersæ vero sunt, quæ à sinistris sunt. Tribuli & laquei in viis obliquis: qui autem cù**od**it animam suam, abstinebit ab eis. Qui iuste ambulat, auxilium accipiet. Iu*storum* semita quasi lux splendens: procedit & crescit usque ad perfectum diem.

4. *4.* *16.* Est via quæ videtur homini recta: & nouissima eius ducunt ad mortem. Si ambularent per vias bonas, inuenirent vias iustorum planas. Semita vitæ declinantibus à malis. Dirige semitam pedibus tuis: & omnes viæ tuæ stabilentur. Ne declines ad dexteram, neque ad sinistram.

Hier.6. Hæc dicit Dominus: State super vias, & videte, & interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona, & ambulate in ea: & inuenietis refrigerium animabus vestris. *G*

Ecli.5. Ne attrahatis exitium in operibus manuum vestrarum. Non ventiles ad omnem ventum: & non ambules in omni semita. Abscede ab iniuitate tua, & dirige manus: & ab omni peccato purifica manum tuam.

2.Pet.2. Maledictionis filij, derelinquentes viam rectam errauerunt, secuti viam Bas*lam.*

1.Theff.5. Omnia probate: quod bonum est, tenete: ab omni specie mala abstinet.

Incerti.Ba *filij esse* *Plato..* *Nat.in* *Tetraf.* *Idem in* *Lament.* *ad Chri-* *Chrysof.* *Clement.* *I*

Qui Vitium fugiunt, non si semel atque iterum peccatum vitarint, propterea laudandi sunt: sed si Vitij gustum prorsus effugere queant. Etenim amplexandæ virtutis initium est H *secessio à Vitio. Declina enim, inquit ille, à malo, & fac bonum: sapienter nimirūm &* *artificiosè, dum ad virtutem nos inducit, recessum à malo initium boni efficiens.*

Scintilla magnas parua flamas excitat:

Ac Viperinum semen haud raro necat.

Ob idque noxam, quamlibet parvam fuge.

Nam parva primum sit licet, crescit tamen.

O mens inanis, fons mali, ne profuse:

Aut, lingua, saltē ne latum fædum excipe,

Si lingua, saltē ne malum manus gerat.

Imago tibi sic nam manebit integra.

Laqueos agnoscamus: ac procul ab ipsis incedamus. Precipitia agnoscamus: ac ne ad ea quoque propius accedamus. Hoc nobis summa securitatis causa erit, si non modò peccata fugiamus: sed ea etiam, quæ licet nec bona nec mala esse videantur, tamen nos ad peccatum impellunt.

Clement. Discessus à malis, salutis est initium.

Defama bona aut mala.

C A P. X.

Prou.22. ELIVS est nomen bonum, quam diuitiae multæ: super argentum & aurum gratia bona.

Ecli.7. *Ecli.41.* *40.* *M* Melius est nomen bonum, quam vnguenta pretiosa. *K*

Curam habe de bono nomine: hoc enim magis permanebit tibi, quam mille thesauri pretiosi & magni. Gratia est sicut paradisus benedictionis. Bonæ vitæ numerus dierum: bonum autem nomen permanebit in æternum. Nomen malum ignominiam & probrum hæreditabit. Homo illepidus importuna fabula.

De inani opinione & existimatione: & quod præstet bonum esse, quam videri. Hoc enim quod virtutem impedimento esse.

C A P. XI.

Vidi

A **I**usti iustum pereunt in iustificatione sua: & hoc ipsum *Ecds. 7.*
est vanitas.

Si quis videtur sapiens esse apud vos in hoc seculo, stultus *1. Cor. 3.*
fiat, ut sit sapiens. Sapientia enim huius mundi, stultitia est a-
pud Deum. Scriptum est enim: Comprehendam sapientes in
astutia eorum. Et iterum, Dominus nouit cogitationes sapi-
tum, quoniam vanæ sunt. Nemo itaque glorietur in homi-
nibus. Ne vnu aduersus alterū infletur pro alio. Quis enim te discerit? Quid
autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non ac-
ceperis?

B Si quis se existimat aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit. Opus autem suum *Gal. 6.*
probet vnuquisque: & sic in sciplo gloriam habebit, & non in altero.

Malim, cum recte studeam, virtuosus haberi;
Quam vitio indulgens, insti clarescere fama,
Mendaxque ignavis mortalibus esse sepulcrum,
Quod licet interne fœtentia corpora claudat,
Calce tamen nitet externa, gratoque colore.

Naz.
Carm. 10.

Famam nec omnem, nec nimis, queras velim.

In Tetrast.

Probum esse præstat, quam videri. Sin modum

Horres, innam tu, nouam &, saltē fuge.

C Leonem haberi simiam quid iuuerit?

*Si tibi simiam in leonis speciem conformatam quispiam proponeret, an non te huius spe-
Etaculi pudaret? Si vero graculus, auum omnium contemptissimus, oblectandi animi
tui causa insolenter se ostentaret, quid tandem tibi videretur? Corvus vero, qui se candi-
do colore illeuerit, nonne multò maiorem risum mouebit?*

*Facile est sibi ipsi fucum facere, atque existimare se aliquid esse, cum nihil sit, inani *In Apoc.*
videlicet opinione tumentem.*

*Opinio, ut ab antiquis dictum est, progressionis est euulsio. Nam qui inani opinione si-
bi blanditur, virtutis incrementum non sustinet.*

Opinio natura impurum quiddam est.

D *De vino, & ipsius vnu.* CAP. XII.

VINUM lætitiat cor hominis.

Psal. 103.
Pro. 20.

V Luxuriosa res vinum, & tumultuosa ebrietas: quicunque his dele-
ctatur, non erit sapiens. Date siceram incoerentibus, & vinum his
qui amaro sunt animo: bibant, & obliuiscantur egestatis suæ, & do-
loris sui non recordentur amplius.

Vinum & mulieres apostatare faciunt sapientes. In vino ne fortem te præbe: *Ecli. 19.*
multos enim perdidit vinum. Vinum ad lætitiam, & non ad ebrietatem crea-
tum est ab initio. Exultatio cordis, & lætitia animæ vinum multum exhibuit.

E Nolite inebriari vino, in quo est luxuria.

Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino vtere, propter stomachū tuum,
& frequentes tuas infirmitates.

Vinum Dei donum est, ad imbecillitatis solatium temperantibus hominibus concessum. Basili.

Modus optimus adhibendi vini, & corporis necessitas.

Vt vinum corpus, ita sermo Dei animum roboret.

Ephes. 5.

*Affusio vino molestiae animi faceunt, non secus atque caligo à venti turbine, in
fugam conuersa.*

De oculis.

CAP. XIII.

X. iiiij